

บทที่ 2

อุตสาหกรรมฟอสจีนและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

2.1 ฟอสจีน (Phosgene) [16]

ฟอสจีนมีชื่อทางเคมีว่า Carbonyl Chloride, Carbon Oxychloride, Chlorofomyle Chloride (Cl_2CO) เป็นสารไม่มีสี, เป็นของเหลวซึ่งมีจุดเดือดต่ำ สารประกอบนี้ถูกเตรียมขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1812 จากปฏิกิริยา Photochemical ระหว่างคาร์บอนมอนอกไซด์และคลอรีน (ในภาษากรีก phosgene = light product) ฟอสจีนอาจเกิดขึ้นได้จากปฏิกิริยาที่อุณหภูมิสูงจากการเผาไหม้ของสารละลาย ที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบ ฟอสจีนถูกใช้อย่างแพร่หลายเพื่อผลิตสาร Isocyanate ซึ่งใช้ในการผลิต Polyurethane ต่อไป นอกจากนี้ยังใช้ในรูปสาร Chloroformate และ Carbonate สำหรับอุตสาหกรรมยาและสารกำจัดแมลง

2.1.1 คุณสมบัติ

สมบัติทางกายภาพบางประการของฟอสจีนได้ระบุไว้ในตารางที่ 2.1 ที่อุณหภูมิห้องและความดันปรกติ จะเป็นสารไม่มีสี ถ้ามีสิ่งสกปรกเจือปนอาจเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอ่อนหรือเขียวได้ ฟอสจีนเป็นสารที่มีกลิ่นเฉพาะตัวสามารถสังเกตได้ชัดเจนแม้จะในระยะแรกของการแพร่กระจาย

โดยทั่วไปแล้ว ฟอสจีนเป็นสารที่ละลายได้ในสาร aromatic aliphatic hydrocarbons chlorinated hydrocarbon และ กรดอินทรีย์ต่าง ๆ รวมทั้ง ester นอกจากนี้ในการแยกฟอสจีนออกจากสารละลายเหล่านี้กระทำได้ง่ายโดยการให้ความร้อนหรือใช้ลมเป่าออก แต่เนื่องจากฟอสจีนมีระดับความเป็นพิษสูง ดังนั้นต้องมีการระมัดระวังเป็นอย่างมากในการปล่อยสารนี้ออกสู่บรรยากาศ

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติบางประการของฟอสจีน

ลักษณะ	ค่า
มวลโมเลกุล	98.92
จุดหลอมเหลว, องศาเซลเซียส	-127.84
จุดเดือด (ที่ 101.3 kPa = 1 atm); องศาเซลเซียส	7.84
ความหนาแน่น ณ จุดวิกฤติ, กรัม 1 ลบ.ซม.	0.52
ความดันวิกฤติ, MPa	5.68
ความร้อนแฝงของการกลายเป็นไอ(ที่ 7.5° ซ.), จูล 1 กรัม	243
ความจุความร้อนโดยมวลของเหลว(ที่ 7.5° ซ.), จูล 1 กก.	100.8
ความจุความร้อนของปฏิกิริยาร้างตัวจากธาตุ (กิโลจูล)	218
ความจุความร้อนของปฏิกิริยาร้าง CO และ CI	108
เอนโทรปีโดยโมล (จูล 1 กิโลกรัม)	
ที่ 7° ซ.	280
ที่ 25° ซ.	284
แรงตึงผิว, mN/m (dyne/cm.)	
ที่ 0.0° ซ.	34.6
ที่ 34.5° ซ.	17.6

2.1.2 กระบวนการผลิต

มีด้วยกันหลายกระบวนการทั้งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของฟอสฟีนที่ต้องการเตรียมขึ้น และชนิดของวัตถุดิบที่ใช้อำนวย เนื่องจากฟอสฟีนเป็นสารอันตรายดังนั้นจึงต้องเป็นกระบวนการผลิตที่ต้องมีมาตรการทางความปลอดภัยสูง ขั้นตอนการผลิตจะประกอบด้วย การเตรียมและทำความสะอาดสารคาร์บอนมอนอกไซด์ การเตรียมและทำความสะอาดคลอรีน การผสมและตรวจสอบปฏิกิริยา การเกิดปฏิกิริยาระหว่างวัตถุดิบทั้งสองบน ถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) การรวมตัวและทำฟอสฟีนขึ้นให้บริสุทธิ์ และการทำลายฟอสฟีนที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้เพื่อรักษาความปลอดภัยและสภาพแวดล้อม

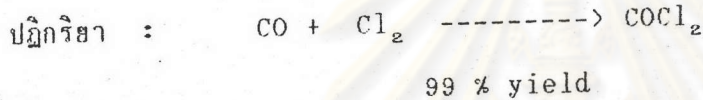
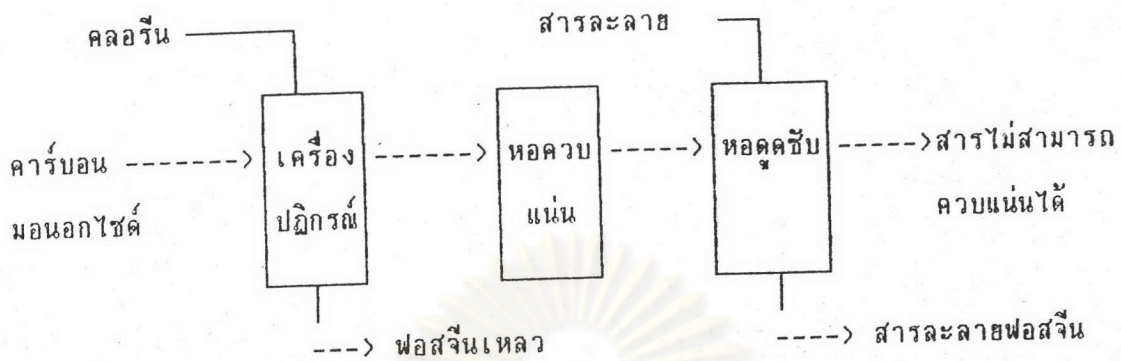
ส่วนสารคาร์บอนมอนอกไซด์นั้นเตรียมขึ้นได้จากปฏิกิริยามาตรฐานทั่วไปของการเผาไหม้ก๊าซธรรมชาติ ส่วนคลอรีนจะต้องแห้งและบริสุทธิ์ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนกับอุปกรณ์การผลิตและการแปรสภาพของฟอสฟีนที่ผลิตได้จากน้ำและสิ่งสกปรกนั้น ๆ

Activated Carbon เป็นสารที่มีความสามารถในการซึมซับสูงเหมาะที่จะใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ซึ่งสามารถนำมาใช้งานได้โดยไม่ต้องผ่านการชำระด้วยสารเกลือโลหะหรือสารเคมีอื่น ๆ ถ้าเริ่มต้นการผลิตถ่านกัมมันต์ด้วยวัตถุดิบที่มีความบริสุทธิ์สูงจะสามารถประหยัดและได้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่มีประสิทธิภาพสูง

การเกิดปฏิกิริยาเป็นไปลักษณะง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนภายใน tubular heat exchanger เพราะเป็นปฏิกิริยาคายความร้อน ดังนั้นประสิทธิภาพในการระบายความร้อนจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อป้องกันการเกิดจุดที่มีความร้อนสะสมสูง (500° - 650° ซ) เพราะขบวนการเกิดฟอสฟีนจากวัตถุดิบทั้งสอง จะเกิดขึ้นที่ 300° ซ ความดัน 2-4 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว การระบายความร้อนใช้น้ำหล่อเย็นรอบท่อโลหะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2.1 จากแผนภูมิการผลิตฟอสจีนจาก CO และ Cl₂ (gas)

การใช้วัตถุดิบและทรัพยากรทางการผลิต [16]

: ต่อ 1 ตันของฟอสจีน

Carbon monoxide	230	ลูกบาศก์เมตร	
Chlorine	720	กิโลกรัม	6 บาท/Kg.
Carbon (activated)	0.5	กิโลกรัม	32 บาท/Kg.
ค่าใช้จ่ายทางพลังงาน	6.4		
(% ของต้นทุนรวม)			
ค่าแรงงาน (% ของต้นทุนรวม)	8.0		
ค่าโสหุ้ย (% ของต้นทุนรวม)	4.0		

คาร์บอนมอนอกไซด์และคลอรีนจะผสมกันในสัดส่วนโมเลกุลที่เท่ากัน โดยจำเป็นต้องมีก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ที่เป็นส่วนเกินเพื่อให้แน่ใจว่าปฏิกิริยากับก๊าซคลอรีนจะถูกใช้อย่างสมบูรณ์ ก๊าซผลิตเกินที่ได้จะถูกควบแน่นและทำให้สะอาด ก๊าซฟอสจีนที่เหลือจากการทำให้บริสุทธิ์สามารถ

นำกลับมาใช้ใหม่หรือสารละลายที่ทำความสะอาดฟอสจีนก็นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ฟอสจีนที่เหลือถ้า
ไม่นำกลับมาใช้ใหม่จะกำจัดด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์

2.1.3 การวิเคราะห์และตรวจสอบ

ในการตรวจสอบก๊าซฟอสจีนในอากาศและกับสารผสมนี้สามารถตรวจสอบได้หลายวิธี
ปริมาณความเข้มข้นต่ำ ๆ ขนาด 0.5 $\mu\text{p/L}$ ในอากาศก็สามารถตรวจสอบได้ด้วย LIV
Spectroscopy สำหรับการวิเคราะห์ที่ละเอียดมาก ๆ ขนาด 1 ส่วนในพันล้านส่วน- 1 ส่วนใน
ล้านส่วน สามารถใช้ gas-chromatography หรือ IR ตรวจสอบได้

วิธีการและเครื่องมือในการตรวจวัดฟอสจีนในอากาศได้รับการปรับปรุงและพัฒนาไป
อย่างกว้างขวาง อุปกรณ์การตรวจสอบที่ประดิษฐ์โดย Universal Environmental
Instruments เป็นเทปที่วัดความเข้มข้นของฟอสจีนในบรรยากาศให้ละเอียดขนาด 0.005
ไมโครกรัม/ลิตร

โดยมาตรฐานแล้วฟอสจีนที่ผลิตได้จะมีลักษณะทางองค์ประกอบดังนี้

	เปอร์เซ็นต์
ฟอสจีน , ต่ำสุด	99.0
คลอรีน , สูงสุด	0.1
เบคไฮโดรคลอรีน	0.2

2.1.4 การเก็บรักษา

ภาชนะบรรจุฟอสจีนจะต้องเป็นภาชนะที่มีความปลอดภัยสูง ในการขนถ่ายฟอสจีนจะ
บรรจุลงในถังเหล็กทรงกระบอก โดยทั้งนี้จะต้องผ่านมาตรฐานการต้านแรงดันน้ำขนาด 5.5
เมกะปาสคาล (800 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) และมีวงแหวนป้องกันวาล์ว การขนส่งจะลำเลียง
ในปริมาณประมาณ 68 และ 907 กิโลกรัมต่อครั้งอันเป็นขนาดซึ่งปลอดภัยเมื่อเทียบกับขนาดถึง
บรรจุตามมาตรฐาน ถังบรรจุจะต้องมีการตรวจสอบรอยรั่วหลังจากการบรรจุและในการบรรจุ
ต้องเว้นช่องว่างเพื่อการขยายตัวของก๊าซ ห้ามบรรจุเต็มปริมาณ

2.1.5 สุขภาพและความปลอดภัย

ปริมาณที่จะเป็นอันตรายต่อการสูดดม คือ 0.5-1 ส่วนต่อล้านส่วน แต่ทั้งนี้แปรตามแต่ละบุคคลและระยะเวลาการสูดดม ฟอสจีนอาจทำให้ระคายเคืองตา , จมูก และ ถ้าคอ ระดับความปลอดภัยที่มีฟอสจีนในอากาศได้สูงสุดให้คือ 0.1 ส่วนต่อล้านส่วน ซึ่งเมื่อผู้ปฏิบัติงานสัมผัสกับอากาศที่มีความเข้มข้นขนาดนี้ในอากาศจะไม่เป็นอันตราย โดยทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน - 40 ชั่วโมงต่ออาทิตย์

การหายใจรับฟอสจีนมาก ๆ อาจก่อให้เกิดโรคน้ำท่วมปอด บุคคลที่สูดดมเข้าไปมาก ๆ จะต้องถูกนำออกจากบริเวณอย่างรวดเร็ว ช่วยปฐมพยาบาลด้วยเครื่องช่วยหายใจ ห้ามผู้ป่วยเคลื่อนไหวและรีบปรึกษาแพทย์ควรรีบให้ออกซิเจนแก่ผู้ป่วยเมื่อเริ่มหายใจได้ ควรจะทำให้ร่างกายผู้ป่วยอบอุ่นแล้วส่งตัวพบแพทย์ดูอาการ 6-24 ชั่วโมงขึ้นอยู่กับสภาพของผู้ป่วย

ถ้าสัมผัสกับฟอสจีนให้ล้างตาด้วยน้ำสะอาดอย่างน้อย 15 นาที ถ้าเป็นบริเวณผิวหนังให้ล้างด้วยน้ำสบู่และน้ำสะอาด

การป้องกันอันตรายโดยการติดตั้งอุปกรณ์การผลิตในที่โล่งแจ้ง ถ้าจำเป็นต้องติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวภายในอาคาร จะต้องจัดให้มีการระบายอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาสภาพความเข้มข้นของฟอสจีนในอากาศให้ต่ำกว่า 0.1 ส่วนต่อล้านส่วน ความปลอดภัยในการลำเลียงฟอสจีนขึ้นอยู่กับ ระดับการศึกษาของโรงงาน , อุปกรณ์รักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมและระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ การออกแบบโรงงานจะต้องมีสาธารณูปโภคที่เหมาะสม และอุปกรณ์ผลิตหมอกเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน

ในกรณีเกิดการรั่วซึม จะต้องมึระบบในการดึงฟอสจีนเข้าสู่แหล่งเก็บกักที่ เนื่องจากฟอสจีนหนักกว่าอากาศ 3.4 เท่าดังนั้นมันจะสะสมตัวอยู่ตามพื้น ห้ามใช้น้ำในบริเวณที่ฟอสจีนรั่วเพราะจะก่อให้เกิดการพ่นอย่างรวดเร็วจนในกรณีเกิดเพลิงไหม้จำเป็นต้องรีบทำให้ทุกส่วนที่บรรจุฟอสจีนเย็นตัวลงอย่างรวดเร็ว

2.1.6 การใช้ประโยชน์ของฟอสจีน

ฟอสจีนเป็นสารเคมีสำคัญและมีการใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อผลิตสารเคมีอื่น ๆ ให้กับโรงงานที่อยู่ในบริเวณรอบข้าง ในสหรัฐอเมริกามีการใช้ฟอสจีนในช่วง 1976-1981 ดังตารางที่ 2.2 การใช้งานฟอสจีนในเบื้องต้นนั้นเป็นการใช้ผลิต polyurethane ซึ่งเป็นการใช้ฟอสจีนมากกว่า 85 % ที่ผลิตได้ในโลก ปริมาณความต้องการในสหรัฐอเมริกาในปี 1977 ประมาณ 62.3 เมตริกตัน และการขยายความต้องการในแต่ละปีประมาณ 10 % นอกนั้น 6 % ใช้ในอุตสาหกรรม polycarbonate และ 9 % สำหรับอุตสาหกรรมยาฆ่าแมลงถึงแม้ว่าขบวนการผลิต polyurethane ทางการค้าจะไม่ใช้การผลิตจากฟอสจีนก็ตาม แต่ยังมีผู้ผลิตอีกมากที่ยังคงใช้ขบวนการเดิมอยู่ นอกจากนี้ยังใช้ในการผลิต aluminium chloride, beryllium chloride และ boron bichloride มีการจดลิขสิทธิ์ในการใช้ฟอสจีนในการผลิตสารประกอบในการผลิตเม็ดพลาสติกหลายตัวอีกด้วย

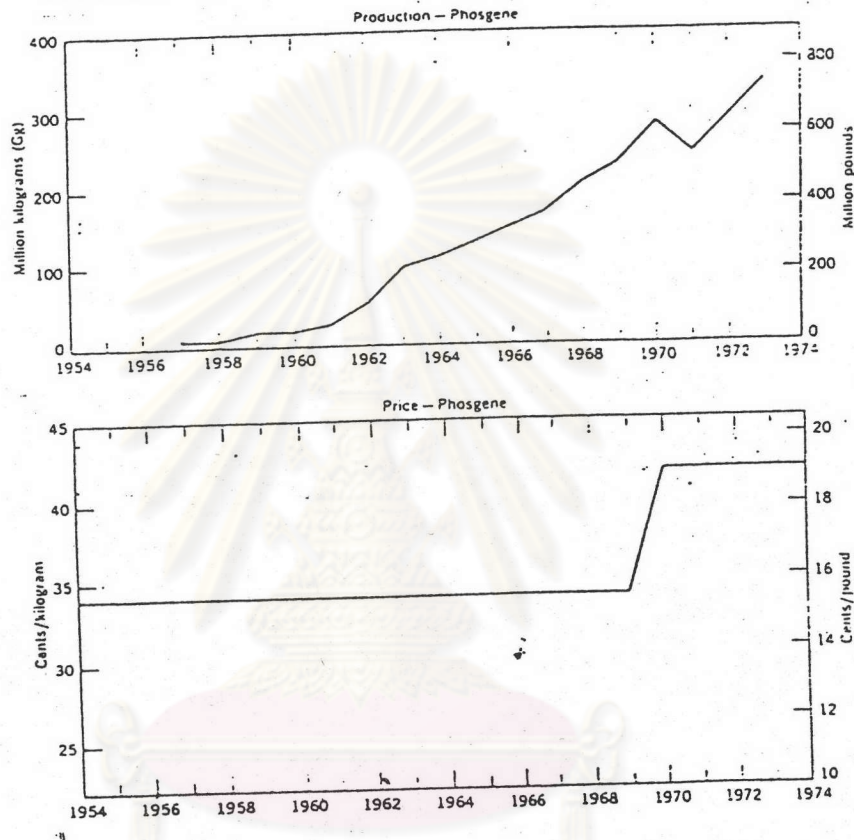
ตารางที่ 2.2 ความต้องการและใช้ฟอสจีนในสหรัฐอเมริกา

ปี	ความต้องการ (10 ตัน/ปี)	การใช้	%
1976	567	Polymeric Isocyanate	85
1977	623	Polycarbonates	6
1978	683	Pesticide	9
1979	757		
1980	826		
1981	907		

แนวทางสำคัญในขนาดของฟอสจีนคือในปฏิกิริยาการเกิด Polymerization ซึ่งอยู่ในรูป carbonate ต่าง ๆ ซึ่งมีค่าทางการค้าสูง ฟอสจีนจะเป็นตัวเพิ่มประสิทธิภาพและยืดระยะเวลาการเกิดปฏิกิริยาจะสมบูรณ์ได้ ในอุตสาหกรรมผลิตเม็ดพลาสติก PE , PP , PVC

2.1.7 ฟอสจีนในเชิงเศรษฐศาสตร์

ฟอสจีนเป็นสารที่มีอันตรายสูง ซึ่งเคยถูกใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 1 จะส่งผลกระทบต่อปอดหลังจากมีการสูดดม 2-6 ชั่วโมง และอาจตายได้ ดังนั้นในช่วงแรกจึงไม่เป็นที่นิยมใช้ จนในระยะหลังเมื่อระบบความปลอดภัยได้รับการพัฒนาเพียงพอสำหรับการผลิต, การเก็บรักษา, และการใช้ จึงทำให้มีการใช้ฟอสจีนอย่างแพร่หลาย

รูปที่ 2.2 สถิติการผลิตและราคาฟอสจีนในประเทศสหรัฐอเมริกา

อัตราการเจริญเติบโตจากปี ค.ศ. 1963 ถึง 1973 ประมาณปีละ 15 % และคาดว่าในปี 1978 จะมีอัตราการเติบโต 12 %

การใช้ฟอสจีนขึ้นอย่างมหาศาลในปี ค.ศ. 1955 นั้นเกือบทั้งหมดมาจากการใช้ในการผลิต polyisocyanides สำหรับอุตสาหกรรมการผลิต polyurethane โดยทั่วไปแล้วขนาดของโรงงานผลิตฟอสจีนจะมีกำลังการผลิตประมาณ 2 ล้าน - 110 ล้านกิโลกรัม/ปี

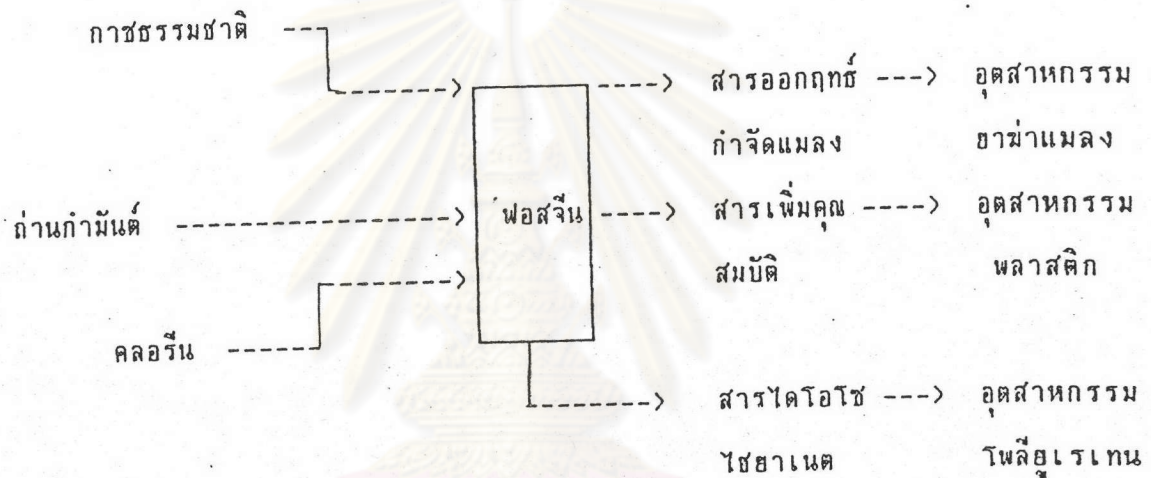
รายชื่อผู้ผลิตและที่ตั้งโรงงานผลิตพอสจันในสหรัฐอเมริกา

- Allied Chemical Corp., Moundsville, W. Va
- BASF Wyandotte Corp., Geismar, La.
- Chemetron Corp., La porte, Texas
- E.I. du Pont de Nemours and Co., Inc, Deepwater N.I
- FMC Corp., Baltimore, Md.
- General Electric Co., Mt. Vernon, Ind.
- Jefferson Chemical Co., Port Neches, Texas
- Mobay Chemical Co., New Martinsville, W.Va.; Baytown, Texas
- Olin Corp., Ashtabula, Ohio; Lake Charles, La.
- Oti Chemical Co., Muskegon, Mich
- PPG Industries, Inc., Barberton, Ohio
- Rubicon Chemicals, Inc., Geismar, La.
- Stauffer Chemical Co., Cold Creek, Pa.
- Story Chemical Corp., Muskegon, Mich.
- Union Carbide Corp., Institute, W.Va.; South Charleston, W.Va.
- Upjohn Co., Houston, Texas; La Porte, Texas
- Van de Mark Chemical Co., Inc., Lockport, N.Y.

ในด้านวัตถุดิบในการผลิตทั้งหมดเน้นวัตถุดิบราคาต่ำและหาได้ง่าย ขบวนการผลิต
 ง่ายไม่สลับซับซ้อนและสามารถดัดแปลงให้เข้ากับเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีอยู่ได้ง่าย ค่าแรงในการ
 ปฏิบัติการผลิตต่ำ นอกจากนี้พอสจันมีแนวโน้มที่จะใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงในอุตสาหกรรมต่าง ๆ
 ตั้งแต่ สารละลายจนถึงอุตสาหกรรมพลาสติก แต่ขณะเดียวกันก็ยังไม่มีการผลิตอย่างแพร่หลาย
 ทั้งนี้เพราะเป็นสารอันตรายและจะต้องมีการดูแลรักษาสารต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบ ทางการ
 ผลิตอย่างดี อย่างไรก็ตามเมื่อเทคโนโลยีทางการผลิตได้รับการพัฒนาและมีอุปกรณ์ที่เหมาะสม
 ในการดูแลรักษาจะทำให้อุปสรรคทางด้านความปลอดภัยลดลงได้

2.2 อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับฟอสฟีน

ในการศึกษาค้างนี้ได้ครอบคลุมการศึกษาสถานะของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับฟอสฟีน ทั้งในด้านของวัตถุดิบทางการผลิตและอุตสาหกรรมที่จะนำฟอสฟีนไปใช้เป็นวัตถุดิบทางการผลิต ทั้งนี้เพราะการผลิตฟอสฟีนนั้นจำเป็นต้องใช้วัตถุดิบหลายองค์ประกอบและในขณะที่เดียวกันฟอสฟีนที่ผลิตได้ก็จะก่อให้เกิดการใช้งานอย่างกว้างขวาง ดังภาพที่ 2.3

รูปที่ 2.3 แสดงแผนภูมิความสัมพันธ์ระหว่างฟอสฟีนและอุตสาหกรรมอื่น ๆ

2.2.1 อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในลักษณะเป็นวัตถุดิบ จะประกอบด้วย 3 อุตสาหกรรม

หลัก คือ

- 2.2.1 ก. อุตสาหกรรมก๊าซธรรมชาติ
- 2.2.1 ข. อุตสาหกรรมถ่านกัมมันต์
- 2.2.1 ค. อุตสาหกรรมคลอรีน

2.2.2 อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในลักษณะใช้ฟอสฟอรัสเพื่อการผลิต ได้แก่

2.2.2 ก. อุตสาหกรรมสารกำจัดแมลงกลุ่มคาร์บาเมท

2.2.2 ข. สารเพิ่มคุณสมบัติในการผลิตพลาสติก

2.2.2 ค. อุตสาหกรรมผลิตสารไอโซไซยาเนต

ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในสภาวะการณ์และปริมาณความต้องการใช้ฟอสฟอรัสในบทถัดไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย